

พระราชบัญญัติ มาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. 2503

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สั ง ว า ล ย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2503

เป็นปีที่ 15 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าขาออก
พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะรัฐสภา
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัติ มาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. 2503

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 3⁽²⁾ ในพระราชบัญญัตินี้

สินค้ามาตรฐาน หมายความว่า สินค้าที่รัฐมนตรีกำหนดให้เป็นสินค้ามาตรฐาน

มาตรฐานสินค้า หมายความว่า คุณภาพ ชั้น ประเภท หรือชนิดของสินค้ามาตรฐานที่กำหนดขึ้น โดยใช้ปริมาณ หน้วย น้ำหนัก ปริมาตร ขนาด ส่วนผสม ส่วนประกอบ ส่วนสั ด์ สี ตัวอย่าง และอื่น ๆ ทั้งนี้แต่อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างเป็นเกณฑ์ รวมตลอดถึงวิธีการบรรจุ หุ้ ม ห่อ หรือผูกมัด และวัตถุที่ใช้ในการนั้นด้วย

ใบรับรองมาตรฐานสินค้า หมายความว่า เอกสารแสดงมาตรฐานสินค้าซึ่งออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้

เครื่องหมายตรวจสอบ หมายความว่า ตรา แผ่นป้าย สลากหรือเครื่องหมายใด ๆ ที่กำหนดขึ้นสำหรับใช้ปิด ประทับ หรือผูก ดัดที่สินค้ามาตรฐานหรือวัตถุที่ใช้ในการบรรจุ หุ้ ม ห่อ หรือผูกมัดเพื่อแสดงว่าสินค้ามาตรฐานนั้นได้รับการตรวจสอบมาตรฐาน แล้ว

ตราประทับ หมายความว่า รอยตรา หรือเครื่องหมายอื่นใดที่กำหนดขึ้นใช้ประทับที่สินค้ามาตรฐาน หรือวัตถุที่ใช้ในการ บรรจุ หุ้ ม ห่อ หรือผูกมัด หรือที่อื่นใด รวมทั้งวัตถุที่ใช้ร้อยหรือผูกมัด หรือผูกมัดเพื่อเป็นหลักฐานในการรักษาสินค้านั้น มิให้ถูก เพิ่มเติม สับเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลง

พนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้า หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานของรัฐหรือขององค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจซึ่งอธิบดีได้แต่งตั้งให้เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานของรัฐหรือขององค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งให้เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

อธิบดี หมายความว่า อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ

รัฐมนตรี หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4⁽¹⁾ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้ามีอำนาจ

(1) กำหนดหรือยกเลิกสินค้าให้เป็นสินค้ามาตรฐาน

(2) กำหนด แก๊ซ หรือยกเลิกมาตรฐานสินค้า

(3) กำหนดเครื่องหมายที่จะมีถ้อยคำหรือไม่ก็ได้เพื่อแสดงให้เห็นว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ทำหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายในทางการค้าออกและกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการแสดงเครื่องหมายนั้น

(4) กำหนดด่านศุลกากรที่ผู้ส่งหรือนำสินค้ามาตรฐานออกนอกราชอาณาจักรต้องแสดงใบรับรองมาตรฐานสินค้า สำหรับสินค้ามาตรฐานแต่ละประเภทหรือชนิด

(5) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดให้มีการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าและการตรวจสอบมาตรฐานสินค้า สำหรับสินค้ามาตรฐานแต่ละประเภทหรือชนิด

(6) กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับสินค้ามาตรฐานที่มีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนด

(7) กำหนดอัตราค่าบริการการตรวจสอบมาตรฐานสินค้า และการออกใบรับรองมาตรฐานสินค้า

การกำหนด แก๊ซ หรือยกเลิกตามมาตรานี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่การกำหนดหรือแก๊ซตาม (1) หรือ (2) ต้องระบุนับวันเริ่มใช้บังคับไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่การแก๊ซตาม (2) ซึ่งมีผลเป็นการผ่อนคลายภาระหน้าที่ของผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้จะให้ใช้บังคับนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาก็ได้

มาตรา 5⁽²⁾ ให้จัดตั้งสำนักงานมาตรฐานสินค้าขึ้นในกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้งสำนักงานสาขาในท้องที่ซึ่งรัฐมนตรีเห็นสมควรเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในท้องที่นั้นและขึ้นตรงต่อสำนักงานมาตรฐานสินค้า การจัดตั้งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าและสำนักงานสาขาแต่ละแห่ง มีหัวหน้ารับผิดชอบในกิจการอันเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขา

การแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือหัวหน้าสำนักงานสาขาให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอธิบดี

มาตรา 6⁽³⁾ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกใบรับรองมาตรฐานสินค้า และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ กำหนดกิจการอื่นและออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 2
คณะกรรมการมาตรฐานสินค้า

มาตรา 7⁽¹⁾ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการมาตรฐานสินค้า ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ อธิบดีกรมพาณิชย์สัมพันธ์ ผู้แทนกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และกรรมการอื่นไม่เกินหกคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง และให้หัวหน้าสำนักงานมาตรฐานสินค้า เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีกรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้

มาตรา 8 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 7 วรรคสอง กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
 - (2) ลาออก
 - (3) เป็นบุคคลล้มละลาย
 - (4) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
 - (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- เมื่อกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระคณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคก่อน อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการที่ตนแทน

มาตรา 9 การประชุมของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าจะต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 10 ให้คณะกรรมการมาตรฐานสินค้ามีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อทำกิจการหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งหน้าที่ของคณะกรรมการได้

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา 9 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 11 ให้คณะกรรมการมาตรฐานสินค้ามีหน้าที่

- (1) พิจารณาข้อเสนอของพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วทำความเห็นเสนอรัฐมนตรี
- (2) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับมาตรฐานสินค้า

- (3) วินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา 43 และในการนี้ให้มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลใด ๆ มาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ส่งตัวอย่างสินค้าหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น
- (4) ปฏิบัติการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

หมวด 3

การค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน

มาตรา 12 ผู้ใดทำการค้าโดยส่งหรือนำออกนอกราชอาณาจักรทางด่านศุลกากรที่รัฐมนตรีกำหนดซึ่งสินค้ามาตรฐานใด ต้องจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานนั้น ณ สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขา

หลักเกณฑ์และวิธีการในการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานและคุณสมบัติของผู้จดทะเบียน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขในกฎกระทรวงให้ผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานปฏิบัติเพื่อประโยชน์แก่การควบคุมมาตรฐานสินค้าด้วยก็ได้

มาตรา 13 เมื่อสำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขาได้รับคำขอจดทะเบียนและเห็นว่าคำขอนั้นถูกต้องก็ให้รับจดทะเบียนไว้ และให้ออกใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานให้แก่ผู้ขอใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้เรียกโดยย่อว่า ใบทะเบียน

ในกรณีที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขาไม่ยอมรับจดทะเบียน ผู้ร้องขอมีสติอุทธรณ์ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งไม่รับจดทะเบียน คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 14 ใบทะเบียนให้ใช้ได้ถึงวันที่ 31 ธันวาคม แห่งปีที่รับจดทะเบียน และต่ออายุได้ครั้งละหนึ่งปี

ถ้าใบทะเบียนสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานยื่นคำร้องขอรับใบแทนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย

ผู้ที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วต้องแสดงใบทะเบียนหรือใบแทนไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการที่ระบุไว้ในใบทะเบียนนั้น

มาตรา 15 การเลิกทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานซึ่งได้จดทะเบียนแล้วทั้งหมด หรือเฉพาะสินค้ามาตรฐานบางประเภทหรือบางชนิดการย้ายสำนักงาน การเปลี่ยนผู้จัดการหรือกรรมการ หรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ให้ผิดไปจากที่ได้จดทะเบียนไว้ ให้ผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานแจ้งการเลิก ย้ายหรือเปลี่ยนแปลงเป็นหนังสือภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันเลิก ย้ายหรือเปลี่ยนแปลง

มาตรา 16 ห้ามมิให้ผู้ซึ่งมิได้จดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานส่งหรือนำสินค้ามาตรฐานออกนอกราชอาณาจักรทางด่านศุลกากรที่รัฐมนตรีกำหนด

บทบัญญัติในวรรคก่อน มิให้ใช้บังคับแก่สินค้ามาตรฐานที่บุคคลส่งหรือนำออกโดยมิใช่เป็นการค้า หรือเพื่อใช้ในยานพาหนะที่บรรทุกออกไปเท่าที่จำเป็น หรือเพื่อเป็นตัวอย่าง ทั้งนี้ ต้องมีปริมาณไม่เกินกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ถ้ามีปริมาณเกินกว่าที่กำหนดต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา 17⁽¹⁾ สินค้ามาตรฐานซึ่งผู้ทำการค้าขอออกประสงค์จะส่งหรือนำออกนอกราชอาณาจักรทางด่านศุลกากรที่รัฐมนตรีกำหนด ผู้ส่งหรือนำออกจะต้องจัดให้มีการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าและขอรับใบรับรองมาตรฐานสินค้าจากสำนักงานมาตรฐานสินค้า หรือสำนักงานสาขา หรือผู้ที่รัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นผู้ออกใบรับรองมาตรฐานสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้และผู้ส่งหรือนำออกต้องแสดงใบรับรองมาตรฐานสินค้านั้นต่อเจ้าพนักงานศุลกากร ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการส่งหรือนำสินค้ามาตรฐานออกนอกราชอาณาจักรตามมาตรา 16 วรรคสอง

การจัดให้มีการตรวจสอบมาตรฐานสินค้า และการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 17 ทวิ⁽²⁾ ในกรณีที่รัฐมนตรีกำหนดให้สินค้าใดเป็นสินค้ามาตรฐาน และประกาศนั้นยังไม่มีผลใช้บังคับ ผู้ใดประสงค์จะส่งหรือนำออกนอกราชอาณาจักรทางด่านศุลกากรตามที่รัฐมนตรีกำหนด และจะประสงค์ขอใบรับรองมาตรฐานสินค้าสำหรับสินค้านั้น ให้ผู้นั้นขอจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขอออก และจัดให้มีการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้เมื่อสำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขาได้ออกใบทะเบียนและใบรับรองมาตรฐานสินค้าแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ทำการค้าขอออก และสินค้าที่ส่งออกนั้นเป็นสินค้ามาตรฐาน

มาตรา 17 ตรี⁽³⁾ ห้ามมิให้ผู้ใดเอาวัตถุอื่นเจือปนสินค้ามาตรฐานที่ทำหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายในทางการค้าออกจนเป็นผลให้มีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนดไว้หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายในทางการค้าออก ซึ่งสินค้ามาตรฐานที่รู้ว่ามีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนดไว้

ในกรณีที่ผู้ครอบครองสินค้ามาตรฐานรู้ภายหลังว่าสินค้ามาตรฐานที่ครอบครองนั้นมีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนด ยังมีให้ถือว่าผู้นั้นครอบครองสินค้ามาตรฐาน โดยรู้ว่าเป็นสินค้ามาตรฐานที่มีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนด เว้นแต่ผู้ครอบครองจะไม่แก้ไขปรับปรุงคุณภาพของสินค้ามาตรฐานนั้นให้มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนดหรือทำให้สิ้นสภาพ หรือทำอย่างหนึ่งอย่างใดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 18⁽⁴⁾ สินค้ามาตรฐานที่ได้มีการชักตัวอย่างเพื่อทำการตรวจสอบมาตรฐานสินค้า หรือได้รับการตรวจสอบมาตรฐานสินค้า หรือได้มีการออกใบรับรองมาตรฐานสินค้าแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ เว้นแต่ในกรณีที่เป็นการกระทำอันเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า

(1) กระทำการใด ๆ ทำให้สินค้ามาตรฐานหรือมาตรฐานของสินค้านั้นเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

(2) ทำลายหรือเปลี่ยนแปลงสลาก เครื่องหมายตรวจสอบมาตรฐานสินค้า หรือเครื่องหมายแสดงคุณภาพ ปริมาณ หรือน้ำหนัก

(3) ทำลายหรือเปลี่ยนแปลงตราประทับ

(4) กระทำการใด ๆ ให้ตัวอย่างที่ได้ชักไว้เพื่อทำการตรวจสอบเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

มาตรา 19⁽⁵⁾ ผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานผู้ใด กระทำการหรือเว้นกระทำการใดอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้ามีอำนาจสั่งพักใช้ใบทะเบียนของผู้นั้นมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรหรือจะสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้นั้นเสียก็ได้

ในกรณีที่ปรากฏว่า ผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ออกตามมาตรา 12 วรรคสอง ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขาเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้นั้นเสีย

ผู้ถูกสั่งพักใช้ทะเบียนหรือเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา นี้ มีสิทธิอุทธรณ์ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่รับคำสั่งพักใช้ใบทะเบียนหรือเพิกถอนการจดทะเบียนนั้น คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งพักใช้ทะเบียนหรือเพิกถอนการจดทะเบียนหลีกเลี่ยงหรือไม่ยอมรับคำสั่งนั้น ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการที่ระบุไว้ในทะเบียนของผู้นั้น และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งตั้งแต่วันปิดคำสั่งเป็นต้นไป

หมวด 4

การประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า

มาตรา 20 ภายใต้บังคับมาตรา 23 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า เว้นแต่จะเป็นผู้ได้รับอนุญาตจากสำนักงานมาตรฐานสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 21 ผู้ขอรับอนุญาตเป็นผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้าต้องเป็นนิติบุคคล

หลักเกณฑ์และวิธีการ ในการขอรับอนุญาตเป็นผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้าและคุณสมบัติของผู้ขอรับอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขในกฎกระทรวงให้ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ปฏิบัติเพื่อประโยชน์แก่การควบคุมมาตรฐานสินค้าด้วยก็ได้

มาตรา 22 ในกรณีที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าสั่งไม่อนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า บุคคลนั้นมีสิทธิอุทธรณ์ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งไม่อนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 23 รัฐมนตรีจะมอบหมายให้นิติบุคคลซึ่งเป็นส่วนราชการหรือองค์การของรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้าประเภทหรือชนิดใดตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 24 ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้าทำการค้าสินค้าประเภทหรือชนิดซึ่งตนได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตรวจสอบไม่ว่าจะเป็นการค้าขาออกหรือไม่

มาตรา 25 ใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ให้ใช้ได้ถึงวันที่ 31 ธันวาคม แห่งปี ที่ออกและต่ออายุได้ครั้งละหนึ่งปี

ถ้าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ยื่นคำร้องขอรับใบแทนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย

ผู้ที่ได้รับอนุญาตตามความในวรรคก่อน ต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น

มาตรา 26 การเลิกประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้าทั้งหมดหรือเฉพาะสินค้ามาตรฐานบางประเภทหรือบางชนิด การย้ายสำนักงาน การเปลี่ยนผู้จัดการหรือกรรมการ หรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ให้ผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือที่ได้แจ้งไว้ในคำร้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า แล้วแต่กรณี ให้ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้าแจ้งการเลิก ย้ายหรือเปลี่ยนแปลงเป็นหนังสือภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันเลิก ย้ายหรือเปลี่ยนแปลง

มาตรา 27 ให้ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้าจัดทำรายงานประจำเดือนเกี่ยวกับการตรวจสอบมาตรฐานสินค้ายื่นต่อสำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขาตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป

ในกรณีที่ไม่มีกรตรวจสอบมาตรฐานสินค้าในเดือนใด ก็ให้ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้ายื่นรายงานต่อสำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขาตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด แสดงว่ามิได้มีการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าในเดือนนั้น ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป

มาตรา 28⁽¹⁾ ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า กระทำการหรืองดเว้นกระทำการใดอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้ามีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตของผู้นั้นมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร หรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นเสียก็ได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้าขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ออกตามมาตรา 21 วรรคสอง ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นเสีย

ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา นี้ มีสิทธิอุทธรณ์ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันได้รับคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด และให้นำความในมาตรา 19 วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด 5

ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า

มาตรา 29 ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า เว้นแต่จะ เป็นผู้ได้รับอนุญาตจากสำนักงานมาตรฐานสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้

หลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับอนุญาตเป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าและคุณสมบัติของผู้ขอรับอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขในกฎกระทรวงให้ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าปฏิบัติเพื่อประโยชน์แก่การควบคุมการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าด้วยก็ได้

มาตรา 30 ในกรณีที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าตั้งไม่อนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า บุคคลนั้นมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งไม่อนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 31 ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าต้องไม่เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนสามัญ หุ้นส่วนหรือผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กรรมการหรือผู้จัดการในบริษัทจำกัด ซึ่งทำการค้าสินค้าซึ่งตนได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐาน

มาตรา 32 ห้ามมิให้ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าทำการค้าสินค้าซึ่งตนได้รับอนุญาตให้ทำการตรวจสอบมาตรฐาน ไม่ว่าจะเป็นการค้าขาออกหรือไม่

มาตรา 33 ใบอนุญาตให้เป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าให้ใช้ได้ถึงวันที่ 31 ธันวาคมแห่งปีที่ออก และต่ออายุได้ครั้งละหนึ่งปี

ถ้าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้ายื่นคำร้องขอรับใบแทนภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย

มาตรา 34 การเลิกเป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าที่ได้รับอนุญาตทั้งหมดหรือเฉพาะสินค้ามาตรฐานบางประเภทหรือบางชนิด การย้ายสำนักงาน ย้ายภูมิลำเนา หรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ให้ผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือที่ได้แจ้งไว้ในคำร้องขออนุญาตเป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า แล้วแต่กรณีให้ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าแจ้งการเลิก ย้าย หรือเปลี่ยนแปลงเป็นหนังสือภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันเลิก ย้าย หรือเปลี่ยนแปลง

มาตรา 35⁽¹⁾ ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าผู้ใด กระทำการหรืองดเว้นกระทำการใดอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้ามีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตของผู้นั้นมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร หรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวงออกตามมาตรา 29 วรรคสอง ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นเสีย

ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา นี้ มีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันได้รับคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด และให้นำความในมาตรา 19 วรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด 6

พนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้า

มาตรา 36⁽²⁾ ให้พนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้ามีอำนาจหน้าที่

(1) ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า

(2) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจการดำเนินงานของผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขามอบหมาย และในการนี้ให้มีอำนาจนำสินค้ามาตรฐานในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อทำการตรวจสอบ

(3) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขามอบหมาย

มาตรา 37 ให้ผู้เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้าตามมาตรา 36 อำนวยความสะดวกช่วยเหลือหรือให้คำชี้แจงแก่พนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้าตามที่ขอร้องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่

หมวด 7

การตรวจสอบมาตรฐานสินค้าและ การออกใบรับรองมาตรฐานสินค้า

มาตรา 38 พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้าและผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ต้องมีบัตรประจำตัวซึ่งสำนักงานมาตรฐานสินค้าเป็นผู้ออกตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้า และผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา 39 การออกใบรับรองมาตรฐานสินค้าซึ่งต้องแสดง ณ ด่านศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ จะกระทำได้แต่เฉพาะ

(1) สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขา หรือ

(2) บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นผู้ออกใบรับรองมาตรฐานสินค้าเฉพาะประเภทหรือชนิดของสินค้ามาตรฐาน

มาตรา 40 เมื่อรัฐมนตรีเห็นว่า สินค้ามาตรฐานใดสมควรจะให้เฉพาะแต่สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขาเท่านั้น เป็นผู้ทำการตรวจสอบมาตรฐานและออกใบรับรองมาตรฐาน ก็ให้กระทำได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ประกาศของรัฐมนตรีไม่กระทบกระทั่งการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าที่ได้กระทำเสร็จสิ้นแล้วก่อนวันประกาศ

มาตรา 41 ให้บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นผู้ออกใบรับรองมาตรฐานสินค้า จัดทำรายงานประจำเดือนเกี่ยวกับการออกใบรับรองมาตรฐานสินค้าตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด ยื่นต่อสำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขา พร้อมด้วยสำเนาใบรับรองที่ได้ออกไป ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป

ในกรณีที่ไม่มีกรอกใบรับรองมาตรฐานสินค้าในเดือนใด ก็ให้ผู้ออกใบรับรองมาตรฐานสินค้ายื่นรายงานต่อสำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขาตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด แสดงว่ามีได้มีการออกใบรับรองมาตรฐานสินค้าในเดือนนั้น ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป

หมวด 8

อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 42 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ตรวจสอบการดำเนินงานของผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า และผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า รวมทั้งตรวจสอบสมุดบัญชีเอกสารหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการนั้น

(2) นับ ชั่ง ตวง วัด ตรวจสอบ สินค้ามาตรฐาน นำสินค้ามาตรฐานในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อทำการตรวจสอบ

(3) ยึดหรืออายัดสินค้ามาตรฐาน สมุดบัญชี เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่ามีการกระทำความผิดพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 42 ทวิ⁽¹⁾ ถ้าพบผู้ใดกำลังกระทำความผิด หรือพยายามกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับผู้นั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ แล้วนำส่งพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาพร้อมกับของกลางโดยทันที เพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา 43 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยข้อโต้แย้งหรือปัญหาข้อพิพาทใด ๆ ที่เกี่ยวกับมาตรฐานสินค้า

ในกรณีที่ผู้ได้รับการพิจารณาวินิจฉัยตามความในวรรคก่อนไม่พอใจคำวินิจฉัยนั้น ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย

เมื่อคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าได้รับอุทธรณ์ตามวรรคสองแล้วให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยโดยไม่ชักช้า คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 44 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลใด ๆ มาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ส่งตัวอย่างสินค้าหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการในอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

มาตรา 45 ให้ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ หรือผู้เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกช่วยเหลือ หรือให้คำชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ขอร้องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 42

หมวด 9
บทกำหนดโทษ

มาตรา 46⁽²⁾ ผู้ใดเรียกเก็บค่าบริการการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าหรือการออกใบรับรองมาตรฐานสินค้า เกินกว่าอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา 4 (7) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือสองเท่าของจำนวนเงินที่เรียกเก็บเกิน แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในวรรคหนึ่ง ไม่กระทบกระทั่งบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาในส่วนที่เกี่ยวแก่ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

มาตรา 47 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 12 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 48 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 14 วรรคสองหรือวรรคสาม มาตรา 15 มาตรา 25 วรรคสองหรือวรรคสาม มาตรา 26 มาตรา 33 วรรคสองหรือมาตรา 34 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา 49 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 16 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 50 ผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานส่งหรือนำสินค้ามาตรฐานออกนอกราชอาณาจักรทางด้านศุลกากรที่รัฐมนตรีกำหนด โดยไม่มีใบรับรองมาตรฐานสินค้านั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 51⁽³⁾ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 17 ตี หรือมาตรา 18 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

บรรดาเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิด หรือสินค้าที่ยึดได้จากกระทำความผิดตามมาตรา 17 ตี ให้รับเสียทั้งสิ้น ส่วนบรรดาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิด หรือสินค้าที่ยึดได้จากกระทำความผิดตามมาตรา 18 จะรับหรือไม่ก็ได้

มาตรา 52 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 20 มาตรา 24 มาตรา 29 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 32 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 53 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 27 มาตรา 38 วรรคสองหรือมาตรา 41 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 54 ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวก ไม่ช่วยเหลือ หรือไม่ให้คำชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ตามที่ขอร้องอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 37 หรือมาตรา 45 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 55 กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาวินิจฉัยข้อโต้แย้งหรือปัญหาข้อพิพาทตามมาตรา 43 ผู้ใดเปิดเผยข้อความหรือข้อเท็จจริงใด ๆ ที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ในประการที่อาจเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามหน้าที่ราชการ หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือพิจารณาคดี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 56 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้สั่งตามมาตรา 11 (3) หรือมาตรา 44 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 57 ผู้มีหน้าที่ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าหรือออกไปรับรองมาตรฐานสินค้าผู้ใดจงใจกระทำการใด ๆ ให้การตรวจสอบมาตรฐานสินค้าหรือการออกไปรับรองมาตรฐานสินค้าผิดไปจากความเป็นจริง หรือแก้งงหน่วงเหนี่ยวให้การตรวจสอบมาตรฐานสินค้าหรือการออกไปรับรองมาตรฐานสินค้าเกิดความล่าช้าหรือเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 58 ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้มีหน้าที่ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าหรือออกไปรับรองมาตรฐานสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ละเลยการตรวจสอบมาตรฐานสินค้า หรือเพื่อให้การตรวจสอบมาตรฐานสินค้าหรือการออกไปรับรองมาตรฐานสินค้าผิดไปจากความเป็นจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 59 ผู้มีหน้าที่ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าหรือออกไปรับรองมาตรฐานสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อละเลยการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าหรือเพื่อให้การตรวจสอบมาตรฐานสินค้า หรือการออกไปรับรองมาตรฐานสินค้าผิดไปจากความเป็นจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในวรรคก่อนไม่กระทบกระทั่งบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาในส่วนที่เกี่ยวแก่ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

มาตรา 60⁽¹⁾ ในกรณีความผิดตามมาตรา 17 ตริ หรือมาตรา 18 ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนแก่ผู้นำจับร้อยละห้าสิบจากจำนวนเงินสุทธิต่ำขายของกลางที่ศาลสั่งริบ แต่ในกรณีที่มิได้รับของกลางหรือของกลางไม่อาจจำหน่ายได้ ให้หักจ่ายร้อยละห้าสิบจากเงินค่าปรับ

ในกรณีที่ยึดของกลางที่ต้องสงสัยในการกระทำความผิดได้โดยไม่ปรากฏตัวเจ้าของ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายประกาศหาตัวเจ้าของมีกำหนดสามสิบวัน หากไม่มีเจ้าของมาแสดงตัวภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ของกลางนั้นตกเป็นของแผ่นดิน และให้อธิบดีสั่งจำหน่ายของกลางนั้นแล้วหักค่าขายจ่ายเป็นเงินสินบนตามวรรคหนึ่ง

การจ่ายเงินสินบนตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้นำจับมีหลายคน ให้จ่ายเงินสินบนแก่บุคคลเหล่านั้นคนละเท่า ๆ กัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ศ. ธนะรัชต์
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม⁽¹⁾

(1) คำร้องขอ	ฉบับละ	10 บาท
(2) การจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน ต่อสินค้ามาตรฐาน	ประเภทหรือชนิดละ	5,000 บาท
(3) การต่ออายุใบทะเบียนตาม (2) สำหรับสินค้ามาตรฐาน	ประเภทหรือชนิดละ	400 บาท
(4) ใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ต่อสินค้ามาตรฐาน	ประเภทหรือชนิดละ	3,000 บาท
(5) การต่อใบอนุญาตตาม (4) สำหรับสินค้ามาตรฐาน	ประเภทหรือชนิดละ	400 บาท
(6) ใบอนุญาตให้เป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าทางวิชาการที่ต้องอาศัย หลักวิชา เครื่องมือและอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์	ฉบับละ	1,000 บาท
(7) การต่ออายุใบอนุญาตตาม (6)	ฉบับละ	200 บาท
(8) ใบอนุญาตให้เป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า นอกจาก (6) ต่อสินค้ามาตรฐาน	ประเภทหรือชนิดละไม่เกิน	200 บาท
(9) การต่ออายุใบอนุญาตตาม (8) สำหรับสินค้ามาตรฐานแต่ละ	ประเภทหรือชนิดละไม่เกิน	50 บาท
(10) ใบแทนใบทะเบียนตาม (2) และใบแทนใบอนุญาตตาม (4) (6) และ (8) ฉบับละ		100 บาท
(11) บัตรประจำตัว	ฉบับละ	50 บาท
(12) การทดสอบความรู้ผู้ขอรับอนุญาตเป็นผู้ตรวจสอบ มาตรฐานสินค้าตาม (6)		200 บาท
(13) การทดสอบความรู้ผู้ขอรับอนุญาตเป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ตาม (8) ต่อสินค้ามาตรฐานแต่ละ	ประเภทหรือชนิดละ	50 บาท
(14) กัดสำเนาเอกสาร	ฉบับละ	10 บาท
(15) รับรองเอกสารหรือสำเนาเอกสาร	ฉบับละ	10 บาท
(16) ค่าแบบพิมพ์คำร้องขอต่าง ๆ	ฉบับหรือชุดละ	10 บาท

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าต่าง ๆ ไม่ว่าสินค้านั้นจะอยู่ในสภาพดีหรือเลวอย่างไรก็อาจกระทำได้ เพราะยังไม่มีข้อกำหนดมาตรฐานให้เป็นที่แน่นอนและเหมาะสม เป็นเหตุให้มีการปลอมปน เปลี่ยนแปลง หรือปรุงแต่งสินค้าที่ส่งออกไป เช่น ส่งสินค้าที่ผิดคุณภาพ ชนิด น้ำหนัก หรือปริมาณ หรือเจือปนวัตถุอื่นลงไปเป็นต้น และการบรรจุ หุ้มห่อ หรือผูกมัดไม่ถูกต้องตามสภาพของสินค้า ทำให้สินค้าไทยขาดความนิยมเชื่อถือในต่างประเทศ เป็นผลเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศ ด้วยเหตุนี้จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าขายออก

พระราชบัญญัติ มาตรฐานสินค้าขาออก (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยพระราชบัญญัติ มาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. 2503 ได้ประกาศใช้เป็นเวลาหลายปีแล้ว บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวไม่เหมาะสมแก่การควบคุมและส่งเสริมมาตรฐานสินค้าขาออกในภาวะการณ์ปัจจุบัน สมควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี อธิบดี พนักงานเจ้าหน้าที่ และพนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้า และสมควรกำหนดให้มีวิธีการออกไปรับรองให้แก่สินค้าก่อนวันที่ประกาศกำหนดมาตรฐานสินค้าจะมีผลใช้บังคับ นอกจากนี้สมควรกำหนดความผิดและโทษเพิ่มขึ้นอีก ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถส่งเสริมและควบคุมคุณภาพของสินค้าขาออกให้ได้ผลดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้